

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נוספות**

402

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וַיֵּצֵא בֶן אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"

המפסידים והמרויחים

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

משה יצא מחויב עמד וגידף". כאן מוצאים אנו את היסוד של הרגשת פגיעה בכבודו. **וידוע מאמרם ז"ל; 'הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם'** ('אבות' ד). כי כחן של המדות הפועלות על האדם גדול הוא מאד עד כדי כך שיכולות להביא את האדם שהגיע עד למדרגת מובחר שבמובחר, לעבירות החמורות ביותר עד כדי להיות מקלל את השם.

ויש ללמוד מג' הפירושים הנ"ל מה שנוגע לענינו;

א. שישמור האדם את עצמו שלא תהא לו ירידה מעולמו.

ב. ויתרחק מן הליצנות ומן הקושיות על דברים גבוהים שאינו מבין בהם מפני מיעוט השגתו.

ג. והעיקר יעמול ויטרח על תיקון מדותיו.

וכן אנו מוצאים בגמ'; **'שאל אחר את ר' מאיר לאחר שיצא לתרבות רעה. מאי דכתיב: "לא יִצְרָךְ זָקָב וְזִכְרֵךְ וְתִמְרוֹתֶיךָ כְּלֵי פֶזַע?"** ('איוב' כח) אמר לו: **"אלו דברי תורה שקשין לקנותן ככלי זהב וכלי פז ונוחין לאבדן ככלי זכוכית"**. אמר לו: **"ר' עקיבא רבך לא אמר כך, אלא; מה כלי זהב וכלי זכוכית אע"פ שנשברו יש להם תקנה, אף ת"ה אע"פ שסרה יש לו תקנה"**. אמר לו: **"אף אתה חזור בדך!"** אמר לו: **"כבר שמעתי מאהורי הפרגוד: "שובו בנים שובבים חוץ מאחר" ('חגיגה' טו).**

ובתוס' שם (ד"ה 'שובו') מביא מהירושלמי; **'בעת שתלה אחר ור' מאיר בא לבקר. אמר לו: "חזור**

המשך בעמ' 2 <<<

זקוק כל ימיו לשמירה מתמדת על מדרגתו ואם לא יעמוד תמיד על המשמר איננו בטוח במדרגה שהשיג ועלול הוא לצאת ולאבד את עולמו פתאום כאשר היצר יתקפנו. וזהו; **'מעולמו יצא'** שלא היה זהיר בשמירתו ויצא מעולמו ולכן ירד לבאר שחת.

'ר' ברכיה אומר: "מפרשה שלמעלה יצא לגלג ואמר". די בלגלוג ליצנות אחת לדחות מאה תוכחות, בכחה של ליצנות להוריד אדם מאיגרא רמא לבירא עמיקתא ועלול הוא להתלוצץ גם על דבר שהוא למעלה מהשגתו והבנתו ומפני מיעוט השגתו בו מלגלג עליו. וכן היה בלחם הפנים כי באמת היה לחם הפנים חם, כי **'סילוקו כסידורו'** ('מנחות' צו). אלא שבן הישראלית מפני מיעוט השגתו לא הבין הדבר ולגלג על זה וזהו טבעו של המתלוצץ שאיננו תולה החסרון בו, אלא מוצא מקום להתלוצץ על אחרים.

וכן מצינו בגמ'; **'מעשה באדם אחד שהיה מסקל מרשותו לרה"ר ומצאו חסיד אחד ואמר לו: "ריקה, מפני מה אתה מסקל מרשות שאינה שלך לרשות שלך?"** לגלג עליו. לימים נצרך למכור שדהו והיה מהלך באותו רה"ר ונכשל באותן אבנים. אמר: **"יפה אמר לי אותו חסיד" ('ב"ק' נ).** ורש"י פירש; **'לגלג עליו' לא היה מכיר טעמו של דבר'**. זוהי דרכו של ריקה שאיננו מעמיק להבין טעמו של דבר וזה לבד מספיק לו בכדי שיגיע לחטא של מקלל, כי כח הליצנות הוא גדול עד כדי להביא לחטא החמור ביותר.

'מתניתא אמרה: "מבית דינו של

'מהיכן יצא? ר' לוי אומר: "מעולמו יצא". ר' ברכיה אומר: **"מפרשה שלמעלה יצא"**. לגלג ואמר: **"ביום השפעת יצרכנו"** ('ויקרא' כד) דרך המלך לאכול פת חמה בכל יום, שמא פת צוננת של תשעה ימים"?! ומתניתא אמרה: **"מבית דינו של משה יצא מחויב, בא ליטע אהלו בתוך מחנה דן, אמרו לו: "מה טיבך לכאן?" נכנס לבית דינו של משה ויצא מחויב עמד וגידף"**. **"ניקב"**. כתרגומו; **'ופריש' שנקב שם המיוחד וגידף והוא שם המפורש ששמע מסיני' (רש"י).**

קשה להבין; למה נתרבו כאן חילוקי דעות של רבותינו בפירוש המלה; **"ונצא"** כאשר לפי הפשט כבר פירשוהו ה'אבן עזרא' ושאר הראשונים; שיצא מהלו? אך מסתבר כי קשה היה להם להבין, איך אדם שזכה לשמוע מפי הקב"ה: **"ה' אֶנְכִי"** ו"לא יִהְיֶה לְךָ" ('שמות' כ ב) שזה מן הנפלאות הגדולות, כמ"ש: **"הִשְׁמַע עִם קוֹל אֲלֹקִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ פְּאֶשֶׁר שִׁמְעַתְּ אֹתָהּ וַיִּחַי"** ('דברים' ד) איך אפשר ליפול בפח היצר עד באר שחת ממש ומברך את השם. ולכן שאלו: **"מהיכן יצא?"** מה היתה הסיבה אשר גרמה לו לירידה כה נוראה מן המצב הגבוה שבו זכה במעמד הר סיני?

'ר' לוי אומר: "מעולמו יצא" עיין בפירוש 'מתנות כהונה' שהביא בשם רבנו בחיי ז"ל; **'מעולמו יצא'** כי האדם עולם קטן ואם הוא יצא ממדרגת אדם, נמצא שיצא מעולמו. לדברי ר' לוי אין כל צורך בהקדמות בכדי להגיע לירידה כזו, שכן האדם

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

בך". אמר: "אי הדרנא מתקבלין?" אמר ליה: "והכתוב: 'תִּשָּׁב אֲנֹשׁ עַד דָּפָא וְתֵאמָר שׁוּבוּ כְּנִי אֲדָם' (תהלים' ז). בכה אלישע ונפטר. אמר ר' מאיר: "דומה שמתוך תשובה נפטר". ביאור הענין הוא; כי בעת שר' מאיר אמר לו את ההסבר על הפסוק; "לא יִעַרְכְּנָה זָקֵב וְזָכוּכִית" שדברי תורה נוח לאבדם ככלי זכוכית...

ולמה הוסיף לשאול ברגעיו האחרונים אם תועיל לו תשובה? והרי כבר שמע 'מאחורי הפרגוד חוץ מאחר'. דבר זה מוכיח לנו; כי כל השאלות והספקות שיש לו לאדם על התורה נובעים כולם מסבך רצונותיו המנוגדים לתורה, הם שיוצרים את השאלות והספקות, אבל בשעה שהוא רוצה באמת, אז גם אם שומע בפירוש מאחורי הפרגוד, בכל זאת כל השערים נפתחים וכל החסרון הוא רק בו מפני שאיננו רוצה באמת ומפני זה נדחה. ואם האדם איננו עושה סייגים וגדרים על דברי תורה שקנה, אפילו השיג אותם במחיר של קשיים מרובים ומתוך מצב של קולות וברקים במעמד הר סיני, עלול הוא לאבדם ככלי זכוכית, שכך הוא טבעם של דברים, שדברי תורה קשה לקנותם ככלי זהב ובכל זאת; 'נוחין לאבדן ככלי זכוכית'. כי העיקר איננו רק קנין המעלות שקנייתן קשה בגלל חשיבותן, אלא גם השמירה עליהן לאחר קנייתן צריכה להיות באותה הזהירות בגלל יוקר חשיבותן. ואם מזלזל האדם בשמירתן אז קל מאד לאבדן כדוגמת; "כֵּן הִישָׁרְאֵלִית". והמקום יתן חלקנו עם הקונים והשומרים מעלת התורה. ('נחלת אליעזר')

"ומן המקדש לא יצא... כי נזר שָׁמֵן מִשְׁחַת אֱלֹקֵינוּ עָלֵינוּ אָנִי ה'" (ויקרא' כא יב)

בכל עת אשר יבואו בני אל מקדש ה' ויראו כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם בשירים ובזמרים. 'וְנִסְכֵיב לְמִשְׁכַּן עֲנֹנוּ... וְהָזָר הַקָּרֵב יוֹמֵת' (במדבר' א). וישאלו: "במה זכו אלה להתקרב אל ה' יותר מכל עדת ה' ועי' מה הגיע אליהם כל הכבוד והמעלה האלה?" יזכרו את הימים אשר באשמת מדיחים ומסיתים אשר לא נאמנה את אל רוחם וכל כונתם היתה להרים יד בתורת ה' ולעשות מה שלבם חפץ, תעו בני ישראל מעל ה' ועשו להם עגל מסכה. וכמעט שהופרה הברית בינם לבין אביהם שבשמים.

ולוא אביהם של הכהנים האלה, אשר אף אם קצרה ידו למחות ביד עושי הרשע, עשה לעומת העגל, המרכז לרקודים ולמחולות ולתועבות העמים, את המזבח,

מרכז לה' ולתורתו, אשר סביב לו יאספו כל חרד לדבר ה' ונאמן בבריתו ויקרא; "תג לה' מִקְרָה" (שמות' לב). ואמנם המחר ההוא לא הרחיק ומחר ממש נטחן העגל עד אשר דק ועושי הרשע נדונו; את אשר לחרב לחרב ואשר למגפה למגפה.

"וַיִּקְרָא אֶהָרֹן וַיֹּאמֶר תֵּג לֵה' מִקְרָה טְבִיחָה לֵה' בְּעֹבְדֵי הָעֵגֶל" (מדרש אגדה). ועדין מרכז ה' אשר עשה אהרן אז, קיים לכבוד ולתפארת בקרב ישראל ואליו ינהרו כל ישראל. ובאחרית הימים גם על הגוים לבקש ה' ואת תורתו וגם בגלות בכל עת אשר יתרכזו בני סביב לספר תורת ה' יעלו הזכרונות האלה על לבם; כהן קורא ראשון ואחריו לוי ואחריו ישראל. ואם אין שם כהן נתפרדה החבילה, זכר לכהן הראשון אשר אולוי הוא, נתפרדה כל החבילה של ישראל.

למען דעת בני ישראל בראותם נעוי לב יוצאים ביד רמה נגד ה' ותורתו ומדיחים רבים מבני ועושים ומצליחים, אל יפול רוחם ואל ירך לבבם אם רואים רבים מעם הארץ מרקדים לפני עגל הזהב ומתהוללים לפניו ויוצאים לפניו במחול משחקים, אז תשמענה אזנם קול אהרן קדוש ה' קורא אליהם: "תג לה' מִקְרָה"! המחר לה' הוא! ואותו המחר לא ירחק ואם גם ירחק ואם גם יתמהמה בוא יבוא. והעגלים השונים אשר נעשו ויעשו לפי הזמן ישחנו עד דק ויזרו לרוח והיו כלא היו.

ה' ותורתו ינצחו את כל הקמים כנגדם והמה יתקיימו ושלומי אמוני ישראל אם קצרה ידם למחות בעושי הרשע, יעשו להם מרכז, או מרכזים לה' ולתורתו וליראתו ולעבודתו ויתחזקו ויתאמצו בה' ויקראו איש לרעהו וידברו איש לרעהו להתאסף ולהתאמץ ולהתחזק בה' ולעשות נפשות לה' והמה אשר בתעות בני מעל ה' ישמרו את משמרת ה', יזכו לעמוד לפני ה' כל הימים ולהיות מורמים מכל העם לעולמים, ככתוב: "וְהַפְּתִיחַ הַלְוִיִּם בְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַחַת מִקְדָּשֵׁי בְּתוּעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַלֵי הַמָּזָה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתֵנִי..." ('יחזקאל' מד) ('עץ הדעת')

"ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם" (ויקרא' כב לב)

איתא בגמ'; 'היכי דמי חילול השם? אמר רב; 'כגון אנא, אי שקילנא בישראל מטבחה ולא יהיבנא דמי לאלתר'. וברש"י; 'וכשאני מאחר לפרוע הוא אומר שאני גזלן ולומד ממני להיות מזלזל בגזל' ('יומא' פו). מכאן יש לנו הערה גדולה; כי בעת שאדם גורם

למישהו התרשלות, או קלות דעת באיזו מצוה, או איסור, אפילו שהחשד שחושדים אותו בו הוא בטעות ועל אף שהחושד הוא אדם ירוד וכמו הציור שנתן רב שמדובר שם בטבח שיחשוד ברב שהוא גזלן, שזו אמנם הפחיתות הגדולה ביותר מצד הטבח שיחשוד כך וזה בודאי שקר מוחלט, בכל זאת נקרא חילול ה'.

'ר' יוחנן אמר; 'כגון אנא, דמסגינא ארבע אמות בלא תורה ובלא תפלין' ('שם') וברש"י; 'ואין הכל יודעין שנחלשתי בגרסתי ולמדתי הימני להבטל מתלמוד תורה'. ועיין במהרש"א שמביא מהירושלמי; 'שלא היה מניח מפני שהיה לו כאב ראש' הרי שחילול ה' נקרא גם באופן שהלומד ממנו טועה וגם חשדן וק"ו בעת שאדם עושה דבר שהוא באמת נגד התורה וחברו לומד ממנו לעשות כמוהו, כי אז מלבד שהוא בעצמו עובר על התורה, גורם הוא עוד ח"ו בודאי חילול ה'.

עוד עיקר לומדים אנו מזה; שרב בבואו לתאר מה נקרא חילול ה' אמר: 'כגון אנא'. שפירושו של דבר הוא; כי רב הרגיש תיכף במה שנוגע למצבו הוא ושיש איזה שהוא פגם ופסול בעצמו וכן גם ר' יוחנן. ורב לא הביא כדוגמה לחילול ה' אותה דוגמה שנוגעת לר' יוחנן וכן ר' יוחנן לא הביא את הדוגמה של רב, אלא כל אחד מהם דאג וראה לתקן מה שנוגע למצב שלו עצמו.

כן מוטלת החובה על כל אדם לתקן כל מה שנוגע למצבו, לחפש אולי יש אצלו מעשים והנהגות העלולים לגרום ח"ו לחילול ה' ולתקן מה שטעון תיקון. מכאן כי בעת שבן תורה נמצא בישיבה וישנם הרבה שעלולים ללמוד הימנו, אז מוטלים עליו חיובים גדולים, צריך הוא להשגיח על עצמו ביתר שאת וביתר דקדוק. וה' יהא בעזרנו שנוכל לקדש שם שמים במעשינו.

"ויקב כן האשה הישראליית את השם ונקלל... נשם אמו שלמית פת דכרי למטה דן" ('ויקרא' כד) פירש"י; "'למטה דן" מגיד שהרשע גורם גנאי לו, גנאי לאביו, גנאי לשבטו. כיוצא בו; "אֶהְלִיֵּאב כֵּן אֲחִיסְמָךְ לְמִטָּה דָן" ('שמות' לא) שבת לו, שבת לאביו, שבת לשבטו'. מזה לומדים כי מוטלת על האדם האחריות להזהר בענין חילול השם, לא רק ביחס לעצמו אלא גם להתחשב עם שבטו, שחילול השם שלו עלול ליחס גם על הסביבה שלו, לציבור ולחברה שבתוכם הוא נמצא וכן לאסכולה שהוא מיצג והוא עלול להיות הגורם לזה. זאת צריך האדם לזכור תמיד ובמיוחד בן תורה, כמו שמצינו אצל הכהן; "וְקִדְשְׁתוּ פִי אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיךָ הוּא

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

מְקַרֵּב (ויקרא' כא). **ופירש רש"י**; **"וְקַדְשָׁתוֹ עַל כְּרַחוֹ"** כל זה מפני שהוא כהן ומפורסם **"כִּי אֵת לַחֵם אֶלְקִידָה הוּא מְקַרֵּב"**. ולכן איננו עומד ברשות עצמו ויכולין לכופו על זה שלא יצא ח"ו חילול השם ממנו. ומובן כי כל בן תורה הוא בבחינת כהן וכל שכן שעל עצמו מוטל החיוב לקדש עצמו בעל כרחו **דהיינו**; נגד רצונותיו.

ולזה התכוון הגר"א ז"ל באומרו; **כי מה שאמרו חז"ל; 'דרך ארץ קדמה לתורה'** נאמר על תיקון המדות שהן

ההקדמה לתורה, כי תחילה צריך האדם לתקן את מידותיו. **וכן אמר הגר"א על הפסוק: "עֲרֹף פֶּמְטֵר לִקְחֵי" (דברים' לב)** כי דברי תורה נמשלו למטר וכשם שהמטר על מה שימטיר את זה יצמיח ואם ימטיר על זרעים של סם המות יצמיח גם אותם, כן התורה היא כמטר וטל. ואם האדם לא ניכש ולא עקר מתוכו את המדות הרעות, הרי אז על ידי התורה שילמד עוד תשפיע על מדותיו הרעות שיצמיחו ויכו שרשים עמוקים יותר.

ההבדל בין מתחייב בנפשו, לבין הרוגי מלכות שאין מעלה על מעלתו, תלוי אם העבירה היא ביחידות, או ברבים (עיין רמב"ם 'יסודי התורה' פ"ה). מזה יבין האדם גודל החיוב כשנמצא בתוך רבים ועד כמה צריך הוא לדקדק במעשיו ובהנהגתו, בעת שהוא נמצא בתוך רבים במסגרת הישיבה, שלא יגרום ח"ו חילול וקרירות במעשיו לרבים, בעת שיש לו היכולת להיות בין מקדשי שם שמים ברבים. **והמקום יהא בעזרנו. (נחלת אליעזר) ■**

מדורה קטנה

אצל חסידי 'תולדות אהרן' נהגו; שבימים שקדמו ל"ג בעומר, היו פרחי החסידים אוספים עצים, זרדים, צמיגים, קרטונים, ארגזי עץ ושאר חומרי בעירה למדורה גדולה, אותה הדליק בכל שנה ברוב עם האדמו"ר מ'תולדות אהרן'. בשנת תשכ"ז, ערב מלחמת ששת הימים, שררה מתיחות גבוהה בגבול ישראל-ירדן. מטעמי בטיחות אסרו השלטונות לקיים את ההדלקה כנהוג. ע"פ הוראת האדמו"ר הסתפקו באותה שנה בהדלקה צנועה בשמן זית וצמר גפן, שהפיצו אור צח ובהיר. בשנת תשכ"ח, יצאו הנערים כדרכם לאסוף גרוטאות למדורה ואף עברו מבית לבית להתרים את התושבים בנפט וסולר לצורך ההדלקה. **בערב ל"ג בעומר יצא המשגיח ר' חיים זוד רובינשטיין מחדר האדמו"ר**

והוראה חדשה בפיו: "הערב לא גדליק מדורה גדולה, אלא הדלקה צנועה בשמן זית". תלמידי התלמוד תורה ופרחי החסידים נאלמו דומיה לשמע ההוראה. קשה היה להם לעכל את הבשורה שיצטרכו אף בשנה זו לותר על הבערת מדורה גדולה לכבוד רשב"י. רחש של אי שביעות רצון עבר בין הצעירים, מדוע ולמה תשלל מהם הזכות לנהוג כמנהגם בכל השנים? תגובת הבחורים הועברה לאדמו"ר, שבקש לכנס את כולם להיכל הישיבה, כי ברצונו לדבר עמם. **האדמו"ר דיבר בנחת, כדרכו ואמר**: "בני חביבי, ראו עד כמה גדול כחה של נגיעה אישית. אדם שיש לו נגיעה כלשהי לדבר, עיניו מסונורות ואינו יכול לראות כלל את האמת לאמיתה". **התלמידים הביטו באדמו"ר בתמיהה, בחשבם**; 'מה

לנו ולנגיעות אישיות? ואז שמעוהו **אומר**: "עד לשנה האחרונה סברתי; ככל שמדורת ל"ג בעומר תהיה גדולה וענקית, יהיה זה לכבודו של רבי שמעון בר יוחאי. אבל אשתקד סובבו מן השמים שהדלקנו בשמן זית ואז טעמתי את מתיקותה האמיתית של הדלקה ראויה וקדושה. **אמרתי בליבי**; 'כך נאה וכך יאה להדליק לכבוד רבי שמעון, בשמן זית ובפתילות צמר גפן המאירות באור זך ונעים'. **בבת אחת התפכחתי וחשבתי**; 'היתכן שזה כבודו של התנא האלקי רבי שמעון, שביאו למדורה את כל העצים והמזרונים המתגוללים באשפתות?! מודה אני לה' יתברך שזיכני לראות את האמת לאמיתה. ומשנה זו ואילך גדליק אך ורק בשמן זית לכבוד רשב"י הקדוש". ■

כבוד התורה

'ורבי עקיבא אומר: 'י"ב אלפים תלמידים היו לי וכולם מתו בחיי בין פסח לעצרת. ובסוף העמידו לי שבעה...'. **ואמר להם**: "הראשונים לא מתו אלא מפני שהיתה עיניהם צרה בתורה זה לזה, אתם לא תהיו כן". **מיד ומלאו כל ארץ ישראל תורה** (קה"ר' יא ה). **לכאורה**; סותרים דברי המדרש את מה שכתוב בגמרא ש'מתו בין פסח לעצרת משום שלא נהגו כבוד זה בזה' ולא משום ש'היתה עינם צרה בתורה זה לזה' כדברי המדרש? **ויש לומר**; שבאמת דבר אחד הוא, אלא שירד ר' עקיבא לעומקם של דברים וביאר שמה ש'לא נהגו כבוד זה בזה' נבע מזה ש'היתה עיניהם צרה בתורה'. והוא דבר חמור

לעין ערוך ממה ש'לא נהגו כבוד זה בזה', כפי שיתבאר. **ויסוד גדול למדנו מכאן**; אל נא נזלזל בקטנות ונאמר: "אין זה חטא חמור". יתכן שדברים קטנים כאי נתינת כבוד וכדומה נגרמים עקב עין צרה בתורה. שהיא, לדברי הר' יונה, בכלל שנאת ה'. **וזה לשונו**; 'וענין שונאי השם נמצא לפעמים גם באנשים שהם עושים המצוה ונזהרים מכל עבירה במעשה ולשון. אם נפשם רעה ובקרב לבם יקשה להם כאשר חבריהם עוסקים בתורה וירע ביניהם להיות בני אדם עובדים את ה' ויראים מלפניו. כאשר תאמר על האיש אשר לא יחפוץ שיכבדו בני אדם את המלך ושיעבדוהו, כי הוא שונא את המלך'

(שערי תשובה ג קס). כי כגודל התורה גדול כבוד ה'. וכל חיזוק שאחד מתחזק בזה מתגדל ומתגבר כבודו יתברך. ולכן כאשר עינו צרה בחברו הרי הוא משונאי המלך. יסוד גדול זה שינן ר' עקיבא לתלמידיו החדשים בראשית למודם אצלו, שאין לזלזל בקטנות ולכן מיד מלאו את הארץ תורה. **זוהי גם המשמעות של מאמר חז"ל**; 'אין בין גיהנם לגן עדן אלא כחוט השערה בלבד'. בכחו של חוט השערה לשנות את האדם. וכן בכל מידה ומידה אין לזלזל בשום פרט לפי שאפילו כחוט השערה חמור עד מאד. זאת משום ששאירת התורה היא שלמות. וע"כ כאשר האדם נגוע במשהו הרי זה משמעותי ביותר. ■

"הרים וגבעות בקשו עלי רחמים" ..

אין הדבר תלוי אלא בי!

לחתום על עסקה גדולה. נשלח שוער הבית לקרוא לגאון המקובל רבי סולימאן מוצפי זצ"ל, שבאותם ימים עבד כמזכירו של הגביר. הרב היה בבית המדרש עם מורו הגאון רבי יהודה פתיה זצ"ל ועסקו בתורה הקדושה. תחילה חשב הרב כי לא ילך, אך אח"כ החליט כי ינצל מעמד זה לקדש שם שמים. **קם והלך עם לבוש השבת הלבן אל המשרד והודיע לאנשיים:** "עוד כשלוש שעות תצא השבת ואז אתפנה אליכם, יהודי אני ואת מצות אלוקי אני שומר". **קם הקונסול הבריטי ובהדרת כבוד אמר:** "אנו מכבדים את אמונתך, נמתין פה עד צאת השבת". **שב הרב לבית המדרש ואמר:** "חש אני בשבת זו קדושה עצומה, עשרה נכבדים מאומות העולם ממתנינים, כיון שיודעים הם כי יש שבת קודש בעולם, אות שנתן הבורא לעמו וחשים הם כבוד לשומרי השבת".

"ניצא בן אשה ישקאלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישקאל" ('ויקרא' כד י).

ופירש"י: "ניצא בְּמִנְהָה על עסקי המחנה. בא ליטע אהלו בתוך מחנה דן. אמרו לו: "מה טיבך לכאן? אמר להם: "מבני דן אני". אמרו לו: "איש על דגלו באת לבית אבתם" (במדבר ב ב) **כתיב:** "נכנס לבית דינו של משה ויצא מחויב עמד וגידף". בן הישראלית היה מתוכח ועשה ריב עם מחנה דן, שרצה ליטע אהלו במחנה דן וינצו על עסקי שדה. האיש הישראלי מיחה בו שלא יטע אהלו בתוך מחנה דן, **בהסתמכו על הכתוב:** "איש על דגלו באת לבית אבתם". גם כשהלך לבי"ד של משה יצא מחויב. אילו השלים בזה ושלט על כעסו היה נגמר ענינו בזה, אבל משלא שלט ביצרו הוסיף אש על אש וקלל בשם ונידון במה שנידון. אילו השלים עם גנותו ולא היה יוצא בריב ולא מתעקש להשיג את שאיפתו, כי אז לא היה יוצא נעלב ולא היה מתפרסם קלונו וגם היה נשאר בחיים. אלא שרתיחת דמו גברה עליו והשתמש בשם ששמע בסיני ואז איבד שני העולמות. (בעה"ט" כד טז) **בעל ס' 'חסידיים' כותב:** "אל תבהל בְּרוֹחֶךָ לְכַעֵס" ('קהלת' ז) **איש חסיד**

"ויצקב קרא לו גלעד" ('בראשית' לא מז)

הפסוק הזה מרמז על ל"ג בעומר כי; **"גל"** הוא אותיות ל"ג. **ויבואר הענין על ידי מאמר חכמינו ז"ל; 'בים סוף, נדמה להם כבחור. במתן תורה, נדמה כזקן'** ('מכילתא' 'יתרו' כ ב). **המשל בזה;** לתינוק שמרגילין אותו לילך לבית הספר ומרגיל אותו אביו על ידי דבר שהתינוק מתאוה לו **דהיינו;** שאומר לו ששם בבית הספר יש דבר שהתינוק מתאוה לו ועל ידי זה מרגילו לילך לבית הספר וכיון שמרגילו אז לומד עמו הרבה תורה. כך הקב"ה הראה לנו בים סוף נסים ונפלאות ולא היה עיקר הטעם של הנסים ונפלאות, הנסים והנפלאות עצמם, רק הנסים והנפלאות עשה והראה לנו כדי שנדע שיש אלוך בעולם ונתאוה לו לעבדו. ולכך עשה לנו נסים ונפלאות בים סוף כדי שעל ידי זה נתאוה לקבל התורה ביום מתן תורה ולעבדו בלב שלם. ונמצא עיקר הנסים והנפלאות היה בים סוף כדי שנקבל התורה במעמד הר סיני ונתאוה לו לעבדו ולקבל התורה והבחינה הזאת של יציאת מצרים מאירה עד ל"ג בעומר ומל"ג בעומר מתחיל ההארה של מעמד הר סיני שהיא קבלת התורה וכבר כתבנו שהארה של יציאת מצרים היה הכנה למתן תורה והנסים והנפלאות היה כדי שנתאוה למתן תורה על ידי הנסים. **וזהו;** "ויצקב קרא לו גלעד" **כלומר;** כיון שמגיע "גל" שהוא מרומז על ל"ג בעומר, אז מתחילין להאיר בחינת ההארה קבלת התורה. **ומלת;** "עד" הוא **מלשון;** "בְּעֵדֵי עֲדָיִים" ('יחזקאל' טז ז) **"הורד עֲדָף"** ('שמות' לג ה) **כלומר;** שעד ל"ג בעומר היה ההארה של יציאת מצרים ומל"ג בעומר מאיר ההארה של קבלת התורה, **שמרומז במלת;** "עד", שרומז על התורה. (**קדושת לוי'**)

"ונקדשתי בתוך בני ישקאל" ('ויקרא' כב לב)

אחד מראשי משרד האוצר העירקי הגיע בדחיפות לבית הגביר מנחם דניאל באמצע השבת בלויית הקונסול הבריטי ומשלחת נכבדה שהגיעה מבריטניה כדי

"ואל בני ישקאל תדבר לאמר איש איש... ונשא קטאו" ('ויקרא' כד טו)

'אלעזר בן דורדיא אמר: "הרים וגבעות בקשו עלי רחמים" .. "עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו.." ('ע"ז' יז)

במהרש"א ביאר; שהיה מצטער שימות ע"י תשובה זו ולכן אמר שיבקשו עליו רחמים שלא יפסד אלא יהא קיים כמותם בעוה"ז. והשיבו לו שלא יחשוש וידאג על הפסדו בעוה"ז, כי העולם כולו הוא בכלל עולם שמתקיים ואח"כ נפסד. **כמו שנאמר:** "כי הִקְרִים מוֹשֵׁנו" ('ישעיה' נד).

ב'עין אליהו' הקשה: "מדוע באמת אף שהם צריכים לבקש רחמים על עצמם אין הם יכולים לבקש רחמים עליו?" **וביאר;** שרבי אלעזר בן דורדיא בא לטעון שהאדם קרוץ מחומר והחומר שבו גרם לו לחטוא ובקש מההרים והגבעות שיבקשו עליו רחמים. **והשיבו לו:** "שאף הם שיש בהם הרבה עפר וחומר צריכים לבקש על עצמם מחמת שעתידיים להתבטל כמבואר בפסוק. **ולכן טענו לו:** "שכשם שהחומר יתבטל כך גם הוא היה יכול להתגבר על יצרו ולבטל את החומר שלו שלא יחטא וכיון שחטא גדול עונו מנשוא". ואח"כ הלך אצל שמים וארץ בטענה שכיון שהאדם נברא שגופו מהארץ ונשמתו מהשמים לכן גרם דבר זה שיש בו כחות מנוגדים וזה גרם לו לחטוא, לכן בקש שיבקשו עליו רחמים. **והשיבו לו:** "שאף הם עתידיים להתבטל ולכן היה יכול להתגבר על יצרו. ואח"כ הלך אצל חמה ולבנה בטענה שיש מזל יום ומזל לילה והאדם מתנהג כפי המזל שנולד בו כמבואר בגמרא ('שבת' קנו) ולכן הלך אצל חמה ולבנה שיבקשו עליו רחמים על שנולד במזל מסוים ביום או בלילה ולכן חטא. **ואמרו לו:** "שאף הם צריכים לבקש רחמים על עצמם שעתידיים להתבטל ואף הוא היה יכול להתגבר על יצרו ולבטל המזל". ואח"כ הלך אצל כוכבים ומזלות מפני שיש אף מזל שעה כמבואר ('שם') והלך אצלם בטענה שנולד במזל של שעה מסוימת שזה גרם לו לחטוא. **ואמרו לו:** "שאף הם צריכים לבקש על עצמם שעתידיים להתבטל ואף הוא היה יכול להתגבר על יצרו ולבטל המזל". **וכששמע כל זאת אמר:** "א"כ אין הדבר תלוי אלא בי והלך ועשה תשובה כמבואר בגמרא.

עומדים אנו לפני ל"ג בעומר הלא הוא יום ההילולא של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי עליו נאמר: "נַעֲשֶׂה אֶת הַבַּיִת לְיִשְׁרָאֵל כְּבַיִת לְרַבִּי שְׁמֹוֹן בֶּן יוֹחָאי" (בראשית' א כו) נאמר בעבורך' (בר יוחאי'). יום ההילולא שלו הפך ליום של שמחה משום שאנו בטוחים שהספינה הגיעה בשלום. אדם שהגיע למדרגה הנעלה שבעבורו הוכרע הויכוח האם לברוא את האדם, או לאו. **בשעה שבא הקב"ה לברוא את האדם פנה קודם להתיעצות עם בית דינו ואמר: "נַעֲשֶׂה אֶת הַבַּיִת לְיִשְׁרָאֵל כְּבַיִת לְרַבִּי שְׁמֹוֹן בֶּן יוֹחָאי" (שם' ברש"י).** ההכרעה החיובית נעשתה בעבור צדיק זה שעבורו היה כדאי לברוא את בני האדם עלי אדמות. לא היה עדין תקדים לכך שילוד אשה ובנו, נכנסו לתוך בור ושהו שם מכוסים בחול עד צוארם ללא בגדים כי היה להם רק בגד אחד ולמדו תורה יומם ולילה. היתכן שאב ובנו חיו בצורה כזאת ללא שום תנאים, כשהם ניזונו ממעין ועץ חרובים שצמח בנס ליד המערה ולמדו תורה במשך 13 שנה. רשב"י התעלה לדרגה כה נשגבה ע"י למוד תורה קיום מצוות ועבודת ה' בכל לבו. הוא אמנם נולד כמו כל אדם אחר, סבל צרות ויסורים בחייו, אבל בכל זאת הגיע שלב אחר שלב לאותה מדרגה גבוהה שאין לנו כל תפיסה בה. **זה השיא שילוד אשה הגיע בכל תולדות עמנו ועל זה נאמר: "נַעֲשֶׂה אֶת הַבַּיִת לְיִשְׁרָאֵל כְּבַיִת לְרַבִּי שְׁמֹוֹן בֶּן יוֹחָאי" (שם' ברש"י).** רבי שמעון בר יוחאי מהוה דוגמא של שיא מדרגת האדם, של האדם השלם הגדול בענקים ביום הסתלקותו של הצדיק נתמלא העולם אור גדול של שמחה אין קץ ע"י הסודות הטמירים שגילה לתלמידו באותו יום ושנכתבו בספר ה'זרה'. ■

כלומר; האש היא המושג היחיד בעולמנו הגשמי שבו אפשר לשבר את אזנינו אודות תחום שאין לנו גישה אליו, עד שאדם אפילו אינו יכול לעמוד קרוב מדי אליו. מנהג הדלקת המדורות בל"ג בעומר הוא מנהג עתיק יומין והוא בא להזכיר את מה שהתרחש ביומא דהילולא בבית התנא האלקי שבאה אש וסובבה בבית והניסה את כולם החוצה. רבי שמעון זימן את מקורבי תלמידיו והשמיעם את דברי ה'אדרא קדישא' סודות גנוזים וטמירים והבית התמלא אורה עד שלא היו יכולים להסתכל לכיוונו של רבי שמעון מתוקף הזיו ואף כשנפטר לחיי עולם, לא פסקה האש וסובבה אותו וכשפסקה, הוציאו מיטתו ופרחה באויר ואש ליהט לפניה ולזכר אותה האש מדליקים אנו מדורות בל"ג בעומר ('זוה"ק' 'האזינו' רפו, רצו)

רבי שמעון בר יוחאי גילה את פנימיות התורה ותבע את פנימיות העבודה; שהתפילה תהיה עבודה שבלב והתורה תהא נלמדת לשמה, כי תורה בלא אהבה ויראה אינה עולה למרום ('תקו"ז' י). **וכבר אמר הצדיק הרה"ק ר' דוד מלעלוב זצ"ל משל למה הדבר דומה;** למדורה, שאם נבעיר חומר דלק מזוקק תעלה השלהבת כולה ולא תותיר אחריה מאומה. אך אם נבעיר עצים, תעלה השלהבת למרום ותותיר אחריה פחם ואפר. **כך גם מצוותנו;** אין עולה אלא הכונה המזוככת והמזוקקת. והאפר, מה שנעשה בלא כונה, מצפה לתיקונו.

ציוה לבנו בפטירתו: "כשם שכבדתני בחיי תכבדני גם לאחר מותי וקיים מצותי ותליו את כעסך לילה אחת ועצור ברוחך שלא תדבר כלל בשעת הכעס". לאחר פטירת אביו הלך למדינת הים ועכב בדרך ימים ושנים וכשחזר בעיר בא בלילה ועלה לחדר אשתו שהיתה שוכבת ושמע קולו של בחור שהיה מנשק אותה. שלף חרבו ורצה להרוג את שניהם ונזכר מצות אביו והשיב חרבו לתערה. **שמע שאשתו אמרה לאותו בחור:** "כבר שנים רבות שהלך אביך מאצלי, אילו היה יודע שנוולד לו בן כבר הגיע להשיא לך אשה". **כששמע זה הדבר אמר:** "פתחי לי אחותי רעיתי, ברוך ה' אשר עצר כעסי וברוך אבי שציוני לעצור כעסי לילה אחת שלא הרגתי אותך ואת בני". ושמחו שמחה גדולה ועשה משתה לכל הנמצאים ושמחו הרבה מאד. זו תוצאה של שליטת השכל על כחות הנפש ועל הרגשות הלב. ('מעייני החיים')

הגה"ק רבי יעקב ישראל קנייבסקי (הסטייפלר זצ"ל) **הסביר;** שהמקום המובדל ביותר מתחום האדם המופקע ממנו, הוא מקום האש שאי אפשר לבריה להכנס בתחומה. על כן, כדי להרגיש ולהמחיש לחושים הגשמיים רוממות קדושתו יתברך, שהוא קדוש ונורא ונעלה מהשגותינו, **התראה כבודו יתברך באש;** בסנה - בלבת אש. בסיני - באש עד לב השמים. רק **המלאכים שייכים לתחום האש ככתוב:** "מִשְׁרָתֵינוּ אֵשׁ לְהִט" ('תהלים' קד ד). שכן רוחניים הם ואין כח באדם להשיג דרגתם.

תורה וגמ"ח

ושוב הוא רואה חלק גדול מעמנו וזה הדור הצעיר המצטיין לכאורה במצוות החברתיות שבין אדם לחברו, אבל כמה הוא לקוי וחסר במצוות שבין אדם לקונו. וזהו; **'שרי חד ואסיר חד'** כשזה קיים הצד השני חסר. ואילו דור שלם שיקיים את שני סוגי המצוות כאחד עדין לא קם. אלה הם יסוריו של המשיח. **וכששאלו תלמידיו של ר' אליעזר את רבם: "מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?" שיוכל להציהיר:** "לי אין חלק ביסוריו של המשיח ואין אני הגורם לכאבו"! **ענה להם: "יעסוק בתורה ובגמילות חסדים".** היינו; בשני התחומים יחד, אז הוא בטוח שהמשיח אינו סובל בגללו". ('אמרי דעת' דרושים) ■

שהעם אינו שלם בקיום שני סוגי מצוות הללו, הרי משיח מעוכב על כרחו לבוא לגאלנו. ואלה הם יסורים של המשיח עצמו. וזהו המונח; **'חבלו של משיח'** אלה הם חבלים ויסורים שלו, שאינו זכאי עדין לבוא ולמלא את תפקידו הגואל. וזהו **כונתם של חז"ל בתארים את סימני מקומו של המשיח; 'יתיב ביני עניי סובלי חלאים וכולן שרו ואסירי בחד זימנא איהו שרי חד ואסיר חד'** ('שם'). היינו; המשיח מסתכל במצבו הרוחני של עם ישראל ורואה כשחלק גדול מעם ישראל הוא נאמן לאלקיו וממלא את חובתו כלפי הקב"ה בתחום שבין אדם למקום, אבל מאידך הוא מפגר בתחום המצוות של בין אדם לחברו.

'מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח? יעסוק בתורה ובגמילות חסדים' ('סנהדרין' צה)

כשנשאל ר' אליעזר ע"י תלמידיו: "מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח?" ענה להם: "יעסוק בתורה ובגמילות חסדים". מחבלי משיח לא נאמר, אלא **'חבלו של משיח'**, כאילו משיח בעצמו סובל וכואב מדוע אינו יכול לבוא ולגאול את עם ישראל מצרותיו. **והסיבה היא;** שהוא מחכה שעם ישראל יקיים את שני סוגי המצוות כאחד. תורה, מסמלת את המצוות שבין אדם למקום. וגמילות חסדים מסמלת את המצוות החברתיות שבין אדם לחברו. וכל עוד

מרביןו מן בעל 'אילת השחר' שליט"א 'פרי חיים'

הזה קבעו לפי מה שראו שצריך בדור הזה. ויתכן שבדורו של רבי שמעון בן יוחאי היו מסתכלים עלינו כמו בעלי חיים. [פי' הדברים; שזה כבר קולות מה שנותנים ללבוש בזמנינו. ובדורות של התנאים היו מסתכלים על מי שהולכת כך כבעל חי...]

ושאלו: "על מי שכבר קנתה בגדים ולא ידעה את ההלכות. ועכשיו למדו בסמינר את ההלכות של 'משמר התורה' ורואים שהבגדים האלה לא מתאימים ולפעמים זה מסתכם במאות שקלים, מה צריכים לעשות?"

תשובה: "מוטב לאדם שיקרא שוטה כל ימיו ואל יהי רשע שעה אחת לפני הקב"ה".

ובכלל מה זה כסף, האם כסף זה משהו מיוחד?! הרי על מה שאדם רוצה הוא יוציא את כל הכסף, אף אחד לא יקנע מלקנות דבר שהוא רוצה, אפילו שזה עולה כסף "אויב מען דארף דאס האבבן", הרי אם צריך את זה מוציאים ע"ז כסף ואין שיקול מה שעלה כסף. הרי אנשים נוסעים לדאצ'ה בימות הקיץ, נוסעים למדינות אחרות, אף שזה עולה להם המון כסף, הכלל הוא למה שחושבים שצריך יש כסף וקל וחומר למה שבאמת צריך..." ■

קשה הוא אצל בניו ללמוד תורה ואצל בנות לשמור על צניעות. ולפעמים נשים מעירות לגברים על שהם מתבטלים מתורה ולא מבינות את היצר הרע שיש לאיש להתבטל מלימוד, שהוא בדיוק כמו שיש להם יצר הרע להתלבש יפה... זה לעומת זה.

ונשאל רבינו לאהרונה: "אם השומרת על גדרי הצניעות תפילה מתקבלת יותר?"

ואמר רבינו: "דבודאי הוא כן, כי מה שאדם הוא יותר 'פרום' מתקבלת תפילתו יותר. ומה שיותר צניעות זה יותר פרום, כי עיקר הפרומקייט אצל אשה זה הצניעות".

וכידוע: הקימו רבותינו גדולי ישראל שליט"א לפני כמה שנים ב"ד בשם 'משמר התורה' להכריע בעניני המלבושים אם הם בכלל גדרי הצניעות או לא. **ונשאל רבינו:** "אם זה חובה על כל אשה, או שזה רק לצדקניות?" **והשיב רבינו:** "זה מה שצריך לעשות. הב"ד לא עושים חומרות יותר מדאי. והמקיימת מה שכותבים ב"ד של משמר התורה זה קיום השו"ע".

ובהזדמנות אחרת כשנשאל רבינו: "אם יכולים לומר ברור שזה מה שהב"ד של משמר התורה קבע זה מה שצריך לעשות?" **השיב רבינו:** "זה הרבנים של הדור

'שלא נהגו כבוד..' ('יבמות' סב) באשר ימי העומר הם ימים שיש להתעורר בהם יותר על עניני 'בין אדם לחבירו' ובכבוד התורה ולומדיה, כמבואר בחז"ל ששל זה נעשו תלמידי רבי עקיבא;

סיפר רבינו: "שקודם המלחמה היה ספר של תלמיד חכם גדול שהיו לומדים בו הרבה מאד בשיבות והיו כולם לומדים בו. ומאחרי המלחמה אינו מצוי כלל וכלל והי' הדבר לפלא. עד שנמצא שכותב במקום אחד בספרו על הרמ"א בזלזול גדול! וא"כ אין פלא שמשמים סיבבו שאין למדים בספרו, אחרי שמזלזל ברמ"א שהיה איש קדוש ונורא".

ובדומה לזה מביא רבינו מה שכתוב בספר הצדיק רבי זונדל; שא' עשה שאלת חלום: "מדוע נענש הפרי חדש' שלא למדו בספרו ארבעים שנה". והשיבו לו: "מפני שקרא לבעל הלבוש - חייט..."

כל כבודה בת מלך **כתב הגר"א באגרתו;** ושלטי עליו יצרו ותבלין שלו; לזכרים עסק התורה. ולנקבות הצניעות והנהגת המידות ומוסר'. ('אגרת הגר"א') ומטעם זה רואים שהיצר הרע הכי

עזיל לקברי הצדיקים עם הרב אמנון יצחק שליט"א

יום שלישי כ"ז תמוז 17/07/12

מירון - קבר רשב"י
עבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס
14:00 ארוחת צהרים - במלון 'המצודה' בעבריה
15:15 תפילת מנחה
15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א
יצאה מנקודות האיסוף בשעה 7:30 בד"ק!

בני ברק - רח' מתתיהו 10
ירושלים - 'בניני האומה'

הישיבה בהפרדה מלאה

ההרשמה ביטופר רח' מתתיהו 10 בני ברק בין השעות 09:00-15:30

03-6777779

חדש!!! ב'שופר'

דיסקים חדשים ב-5 ש"ח בלבד!

ניתן להעביר רצועות MP3 לנגנים

רח' מתתיהו 10 בני ברק
08:00-18:00 03-6777779

תל אביב **בית כנסת כתר תורה נ"ד 10 פינת דן לנר יום ראשון יד' אייר 06/05/2012**
פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30
כניסה חופשית

נהריה **בהיכל התרבות שדרות העצמאות 6 יום שני טו' אייר 07/05/2012**
פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30
כניסה 10 שקל

קרית ים **באולמי משכן ישראל אביר יעקב 7 יום שלישי טז' אייר 08/05/2012**
פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30
כניסה 10 שקל

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" **ההרצאות מאובטחות**

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

'קופת העם' מהפכה עולמית

"ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת וענו כל העם אמן"
'קופת העם' הינה חזון של הרב אמנון יצחק שליט"א שקבל את ברכת הגאון הרב אהרן לייב שטיינמן שליט"א בהארת פנים גדולה כדי לחלץ את האברכים הנדכאים מתחת עול הפרנסה והצמצומים והגזירות של הממשלה כנגד לומדי התורה ולתת להם תמיכה מקופה זו ואשר ילמדו את בעלי התשובה תורה בכל רחבי הארץ ובישיבה שתוקם בסייעתא דשמיא כרצון הגאון גדול הדור מרן הרב שטיינמן שליט"א.
'קופת העם' תאיר את פניהם של משפחות האברכים בסיוע נצרך וחשוב זה ותאיר באור החכמה את עולמם של בעלי התשובה המשוועים לאורה של התורה.
'קופת העם' הינה קופת הזכויות הגדולה ביותר בעם ישראל בעת הזו וחובה על כלנו לא לעמוד מנגד ולסייע בכל מה שאפשר באופן קבוע ושוטף ואף בתרומות חד פעמיות.
'קופת העם' תעניק לתורמיה את הדרגה של 'תמכין דאורייתא' בתרומתם ותגן בעדם מכל רע ושיזכו שמדה כנגד מדה יזכו שבניהם לא יסורו מדרך התורה וילכו בה תדיר בבריאות שלמה ואיתנה.
זכרו: כל סכום של תרומה ל'קופת העם' הופך אתכם לשותפים במפעל העולמי הגדול של חיבור עולם התורה ועולם התשובה, בברכות הרה"ג הרב שטיינמן שליט"א והרב אמנון יצחק שליט"א שיחולו עליכם תמיד אמן.
כל התורמים מעל סכום של \$1000 יזכו לברכת הרב אמנון יצחק שליט"א אישית בטלפון. ורשימת התורמים הקבועים תועבר למרן הרב שטיינמן שליט"א לברכה אישית.

ניתן לתרום בטלפון; 03-6777779 / 050-6500666

או באתר; www.shofar.tv / www.shofar.net

אברכים המעוניינים ללמד בעלי תשובה ישלחו את פרטיהם המלאים בפקס 03-6740578 או לתד. בני ברק:

שם: _____ משפחה: _____ כתובת מלאה: _____
 טל': _____ פלפ': _____ אימייל: _____ מס' נפשות: _____
 מס' שנים בכלול: _____ שעות נוחות ללמד: _____ וכמה ימים בשבוע? _____ המלצה: _____

שבוע שלם של נופש רוחני והתעלות עם הרב אמנון יצחק שליט"א

בימים א - ה בין התאריכים ד' - ח' בתמוז 24-28/06/12 במחירים מסובסדים של מ-350 ש"ח ללילה ו/או 400 ש"ח ללילה לזוג חצי פנסיון ניתן להזמין חדרים גם ל-3 ימים ו-2 לילות בלבד; מראשון עד שלישי ו/או משלישי עד חמישי הנופש יתקיים במלון 'המצודה'*** (לשעבר אריסטון) שדרות הרצל 19 עבריה בנוסף מגוון פעילויות ואטרקציות לפי הזמנה במלון סמרטפיות לילדים

וכן ששי שבת פרשת מטות מסעי 20/07/2012 א' אב התשע"ב
לזכאי ח"י וכ"ח כפלים לילה ראשון חנינם ומ"ח כפלים 2 לילות חנינם
תאריכים לסופ"ש במלון 'מדיסון' נהריה בין התאריכים נובמבר 2012 עד מרץ 2013

פרשת חיי שרה כד' חשוון 09/11/12
 פרשת וישלח ט"ז כסלו 30/11/12
 פרשת מקץ א' עבת 14/12/12
 פרשת ויחי ט"ו עבת 28/12/12
 פרשת וארא כ"ג עבת 11/01/13
 פרשת בשלח י"ד שבט 25/01/13
 פרשת משפטים כ"ח שבט 08/02/13
 פרשת כי תשא י"ג אדר 01/03/13
 פרשת ויקרא ד' ניסן 15/03/13

פרשת וירא י"ג חשוון 02/11/12
 פרשת ויצא ט' כסלו 23/11/12
 פרשת וישב כ"ג כסלו 07/12/12
 פרשת ויגש ח' עבת 21/12/12
 פרשת שמות כ"ב עבת 04/01/13
 פרשת בא ד' שבט 18/01/13
 פרשת יתרו כ"א עבת 01/02/13
 פרשת תרומה ה' אדר 15/02/13
 פרשת וקהל פקודי כ"ו אדר 08/03/13
 פרשת צו י"ג ניסן 22/03/13

לפרטים 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק, טל' 03-6777779

נס תחית המתים

להזמנות ניתן להשיג בארגון שופר
טלפון: 03-6777779

בترגומים לשפות:

אנגלית

רוסית

ספרדית

צרפתית

הילד נולד ללא דופק וללא נשימה, 20 דקות היה מת
הרבנית מצלצלת לרב: **הצילו!!!**
הרב מברך ומקבל עליו תענית 40 יום
ושולח הודעה; "חיה יחיה" הילד חוזר לחיים!
הרב סנדק שם הילד:

תחיית המתים של אמנון יצחק כמעט ה"י רגעים

מבצע לחודש ימים הסרט 'חיה יחיה' ב-10 ש"ח בלבד!

רכישה בכמות של למעלה מ-100 דיסקים ב-5 ש"ח לדיסק בלבד!

רכישה בכמות של למעלה מ-500 דיסקים ב-2 ש"ח לדיסק בלבד!

הוראה לחיוב חשבון ל' שופר':

קוד מסלקה	סוג חשבון	מס' חשבון בבנק
בנק	סניף	
קוד מוסד	2	3 9 2
אסמכתא / מס' מזהה של הלקוח בחברה		

או בחיוב האשראי:

מס' כרטיס	תוקף
סך החיוב	מס' תשלומים

תאריך _____
לכבוד בנק _____ כתובת הבנק _____ מס' הסניף _____
1- אני/הח"מ שם בעלי החשבון _____ משפחה _____ מס' זהות / ח.מ. _____
רח' _____ מס' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בית _____ פלאפון _____

נותן/ים לכם בזה הוראה לחיוב חשבונותי הנ"ל בסניפכם, בנין תרופתי ל"שופר" בסכומים ובמועדים שיוצאא לכם מודי פעם בפעם באמצעי מנזר, או רשימות ע"י "שופר" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה". 2) ידוע לי/לנו כי: א. הוראה זו ניתנת לבטול ע"י הודעה מנציג/מנציגות בכתב לבנק ול"שופר" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן ניתנת לבטול ע"י "הוראת כל דין". ב. אזהרה/נתיב רשאי/ים לבטל מראש חיוב מסוים ומלבד, שהודעה על כך תמסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אזהרה/נתיב רשאי/ים לבטל חיוב, לא יותר מתשיעים ימים ממועד החיוב, אם אוכח/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המידע או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. 3) ידוע לי/נו כי הפרטים ששינוי בכתב ההרשאה ומילויים, הם נשאים שעליו להסדיר את המסמך. 4) ידוע לי/נו כי בסכומים החיוב ע"י "הרשאה" זו, יופיעו בפרט החשבון וכי לא ישולח לי/נו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה. 5) הבנק יפעל במתאם להוראות סמך ההרשאה זו, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לכביעו. 6) הבנק רשאי להוציאני/נו מהסדר המפורט בכתב ההרשאה זו, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, ויודיע לי/נו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. 7) נא לאשר ל"שופר" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה

1. סכום החיוב ומועדו, יקבעו ממת לטע ע"י "שופר" ע"י (המקורות לקביעתם);
2. פרטי החיוב: (סמן במשבצת המתאימה)

לחייב בתאריך: 20 לחודש 30 לחודש

1000 דיסקים 2000 ש"ח ב- תשלומים (עד 10 תש')
 500 דיסקים 1000 ש"ח ב- תשלומים (עד 10 תש')

חתימת בעלי החשבון

תורם נכבד, שים לב הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך "שופר" עליך לשלוח את הטופס ל"שופר" ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-6777779